

Samen grenzen verleggen | oktober 2026

Uitgelaten

IN DIT NUMMER:

**Door PTSS sta ik
altijd op scherp**

**Een ton voor
nieuw beton**

**Nog steeds
drempels bij
toegankelijkheid**

INHOUD

Een vriend voor het leven
Exclusieve adoptiehond **05**

Van pup tot held Waar
starten onze pups? **08**

Toekomstdromen Hoe zit
het met de wachtlijst voor
een assistentiehond? **29**

Even bellen met
Nestjes met een
Amerikaans tintje **24**

Spotlight Een jaar lang dag en nacht voor een pup zorgen.
Drie puppypleegouders aan het woord. **17**

De wereld van...
Toegankelijkheid **10**

Mede mogelijk door
Nieuw gras onder
de pootjes! **26**

INTERVIEW

Het moment dat...

Stanley over de impact van zijn
PTSS-assistentiehond Labelle 06

NIEUWS

Vuurwerkverbod definitief! 04

EN VERDER

Hera groeit goed dankzij Eukanuba 16
Praat mee op onze socials 14
Column Sterrin Smalbrugge 25

COLOFON

KNGF Geleidehonden
Amsteldijk Noord 42
1184 TD Amstelveen
020 496 93 33
info@geleidehond.nl
geleidehond.nl
IBAN NL81 INGB 0000275400

Redactie: Margot Bakker-de Bruin,
Monique Velten, Iris de Leeuw,
Nienke Hoek, Pauline de Bruin,
Ayolt de Roos, Sheila Wigman,
Michel Walraven, Lydia Blaauw

Ontwerp & lay-out: Merijntje
Betzema, Merijntje aan de Rijn

Fotografie: Tessa Posthuma de Boer,
Tineke van der Eems, Joanne de
Lijster, Ron Baltus, Robin Blaauw,
Rita Voortman Photography, Nathana
Reboucas, Henk Vrieselaar

Drukwerk: Rijser

Tien blonde boefjes

Voorzichtig leg ik mijn hand op de bolle buik van moederhond Ubba. Daaronder bewegen minstens acht pups en ik voel hun kleine schopjes. Ik ben voor de opnames van *Bij ons op de Hondenacademie* bij het fokgastgezin van Ubba. We volgen haar nestje toekomstige hondenhelden, van geboorte tot en met het uitdelen aan puppypleeggezinnen. En dat betekent dat ik nog een paar keer bij dit gezin op bezoek mag komen.

Het begeleiden van opnamedagen, zoals voor deze serie, dat zijn echt de krenten uit de pap. Achter de schermen meelopen, onze trainers en instructeurs aan het werk zien, cliënten en pleeggezinnen ontmoeten... Dat is KNGF 'in het echt'!

De tweede keer dat ik bij het fokgastgezin ben, zijn de pups van Ubba, tien in totaal, net een maandje oud. Ze liggen op een hoopje heerlijk te slapen: een ultiem vertederend beeld. Een kleine vier weken later zijn we er weer. Inmiddels zijn het echte hondjes, die aan een nieuw avontuur bij een pleeggezin gaan beginnen. Tien blonde boefjes, aan de start van hun carrière tot assistentiehond. 🐾

Margot Bakker-de Bruin
Communicatieadviseur

Wil jij deze schattige pups
ook bewonderen? Bij ons op de
Hondenacademie kun je
terugkijken via NPO Start.

NIEUWS

Recente ontwikkelingen en leuke feitjes van binnen en buiten KNGF Geleidehonden die je niet mag missen.

Nieuwe bezoekhondenteams!

Goed nieuws: er zijn maar liefst **vier** nieuwe bezoekhondenteams actief! Dat betekent dat er vaker een lieve hond aanwezig kan zijn in het Prinses Máxima Centrum, om kinderen afleiding te bieden voorafgaand aan een spannend onderzoek.

Leer ze kennen via geleidehond.nl/bezoekhonden

Internationaal van elkaar leren

In mei vond het tweejaarlijkse congres van de International Guide Dog Federation (IGDF) plaats in Yokohama, Japan. KNGF was met een aantal collega's vertegenwoordigd. Het centrale thema van de conferentie was Guiding Tomorrow, waarbij de focus lag op de toekomst van geleidehondenwerk en de rol die technologie daarin kan spelen. We hebben onder andere een interessante presentatie van Samsung gezien, over de ontwikkeling van de robothond. Wat verder opviel, was de openheid waarmee kennis, ervaringen en ideeën internationaal wordt gedeeld. Juist die bereidheid om van elkaar te leren, maakt de samenwerking binnen de IGDF zo waardevol.

Meer lezen over dit congres én over de conferentie van fokspecialisten voorafgaand? Kijk op geleidehond.nl/congres

AGENDA

Nalatenmiddag

O.a. 21 okt & 20 nov

geleidehond.nl/bezoek

Kijkje bij KNGF

Zaterdag 28 november

geleidehond.nl/rondleiding

Informatiebijeenkomst puppypleeggezinnen

Diverse data

geleidehond.nl/pup

PAWS workshops

Diverse data

geleidehond.nl/paws

Landelijk vuurwerkverbod definitief

Op 1 augustus is het landelijke vuurwerkverbod voor consumenten definitief ingegaan. Bij de komende jaarwisseling mogen particulieren geen vuurwerk meer afsteken; alleen licht vuurwerk, zoals sterretjes en knalervwten, blijft toegestaan. Voor KNGF is dit goed nieuws, maar geen eindpunt. Het verbod is een stap in de goede richting. Maar zolang de praktijk nog niet overal met dat verbod in lijn is, blijven wij deze boodschap herhalen. KNGF Geleidehonden zet zich in voor veiligere omstandigheden, zodat assistentiehonden hun werk kunnen blijven doen. Dat doen we zolang als nodig is.

Dankzij jou

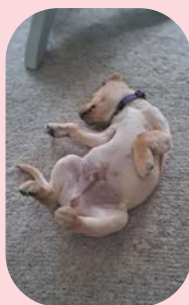
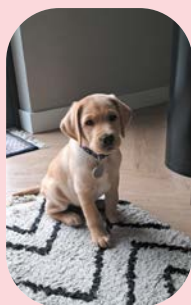
Een vriend voor het leven

Een donatie doen aan KNGF Geleidehonden, dat was de laatste wens van de 94-jarige AnneMarie. Haar zoon Jan vertelt: 'We namen contact op met KNGF en al snel bleek dat mijn moeder met haar donatie het hele leven van één hulphond kon sponsoren. Ze mocht zelf een naam bedenken; dat werd Vriend. 'Een vriend voor iemand die dat straks heel hard nodig gaat hebben', zei ze.' Het

was voor Jan en zijn zussen niet gek dat hun moeder KNGF wilde steunen. 'Ze was in 1988 begonnen met het sparen van plastic doppen. Ik bracht ze altijd naar het inzamelpunt. Voor haar familie, burens en vrienden had mijn moeder één boodschap: zo simpel kan het zijn om KNGF te steunen.' Op 6 maart dit jaar overleed AnneMarie en een dag later werd het V-nestje, met daarin het pupje

Vriend, geboren. Jan: 'Voor de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen zal de naam Vriend altijd verbonden blijven met onze moeder – hun oma en (over)grootmoeder – en met haar levenslange wens om iets goeds na te laten.'

Meer weten over het sponsoren van een hond? Kijk op geleidehond.nl/exclusief

Trouwe sponsor

Elanco is wereldwijd een grote speler in diergezondheid.

Het merk ontwikkelt innovatieve, betrouwbare en veilige diergeneeskundige producten voor huisdieren én landbouwhuisdieren. Ze richten zich op effectieve oplossingen voor parasietenbestrijding, infectiepreventie en algemene verzorging. Dankzij hun steun zijn onze honden al jaren vlo- en teekvrij.

Elanco

Wist je dat... een periodieke schenking vaak belastingvoordeel oplevert? In de brochure Slim geven met belastingvoordeel staat overzichtelijk op een rij hoe het werkt en wat jouw schenking betekent voor de opleiding van hulphonden.

Aanvragen?

25.000

Ruim 25.000 donateurs volgen een sponsorpup, bijvoorbeeld Raya. Raya is één van de vele pups die KNGF opleidt tot hulphond. Elk halfjaar staat er een volgende superster in de schijnwerpers. Benieuwd naar de nieuwe sponsorpup? Kijk op geleidehond.nl/sponsor

Het moment dat...

Tekst: Nienke Hoek

Beeld: Tessa Posthuma De Boer

...mijn dochter van negen in een pashokje kleding past en ik rustig op haar wacht. Sterker nog: ik kan nu zelfs nog een leuk setje voor haar pakken als ik dat zie. Of een andere maat zoeken. Dat ik op zulke momenten met haar meekan, is onbetaalbaar. Het versterkt de vader-en-dochterband, want ik wilde altijd wel mee, maar het ging gewoon niet.

In een winkelstraat lopen allerlei soorten mensen. Als ik bepaalde types tegenkom of onverwachte geluiden hoor, schiet er door mijn hoofd dat ik me schrap moet zetten. Dat zesde zintuig van mij is verstoord. Altijd aan. Altijd op scherp. Het blijft voor mij spannend als we gaan winkelen. Maar dankzij mijn assistentiehond Labelle is het nu behapbaar. Ik weet dat zij mij back-up geeft,

zodat mijn dochter – die erg van mode houdt – haar ding kan doen en ik overzicht en controle hou. Als ik nu in gedachten wegschiet, voel ik namelijk meteen die snuit van Labelle tegen me aan prikken. Haar staart gaat vrolijk heen en weer en ze kijkt me met die lieve ogen aan. Als ze kon praten, zou ze zeggen: ‘Mafkees, doe niet zo gek.’ Ze laat me weer aarden. Rustig worden. Ze haalt me terug en voorkomt dat de PTSS met mij aan de haal gaat.’

Ik ben iemand die sterk gericht is op mensen. Van nature wil ik er voor anderen zijn, maar de PTSS zat dat de laatste jaren in de weg. Dankzij Labelle vind ik mezelf weer een beetje terug. 🐾

stanley

Van pup tot held

Een sterke start

Hoe verloopt de weg van lieve kleine pup naar stoere hulphond die werelden opent voor zijn baas? Het puppypleeggezin helpt de basis te leggen.

Tekst: **Ayolt de Roos**

Beeld: **Ron Baltus**

Wanneer pups acht weken oud zijn, is het tijd om het ouderlijk nest te verlaten. Ze zijn echter nog veel te jong om aan hun opleiding tot hulphond te beginnen, dus in plaats van een verhuizing naar de Hondenacademie in Amstelveen nemen ze eerst hun intrek bij een vrijwillig puppypleeggezin. Dit zijn gezinnen die als vrijwilligerswerk een KNGF-pup in zijn eerste levensjaar in huiselijke kring laten opgroeien.

De overdracht

Het fokgastgezin heeft de eer om de pups waar zij acht weken intensief voor gezorgd hebben over te dragen aan hun nieuwe gezinnen. Een spannend moment, want opeens dragen zij de zorg over zo'n toekomstige hondenheld. Vaak wat onzeker, maar vol goede moed nemen de gezinnen hun nieuwe aanwinst mee naar huis.

Wat volgt zijn slapeloze nachten en tal van ongelukjes in huis, maar vooral veel prachtige herinneringen: de eerste wandeling in het bos, samen fanatiek spelen met een trektouw, het verrassend harde snurken van zo'n klein beestje wanneer dat op je schoot in slaap gevallen is... Vraag een pleeggezin hoe het in het moment zelf gaat en je hoort veelal 'vermoeiend' en 'pittig',

maar kijken ze erop terug, dan is het een periode die ze – in positieve zin – nooit zullen vergeten.

Puppycursus aan huis

Een pleeggezin staat er nooit alleen voor en wordt bijgestaan door een instructeur van KNGF. Al na de eerste paar dagen bezoekt zij het gezin en is ze er vooral voor de mensen. De pup is namelijk nog te jong om commando's aan te leren, dus de instructeur richt zich vooral op vragen en zorgen die het gezin heeft. Alles om ze een zo goed mogelijke start te geven.

Naarmate de eerste periode verstrijkt zien het gezin en de instructeur elkaar maandelijks, voor nu nog gewoon thuis. De eerste commando's worden geïntroduceerd (zit, blijf, vrij), het gedrag in huis wordt besproken, winkels worden bezocht en er wordt gezamenlijk losgelopen in het bos. De focus ligt op het pleeggezin de juiste handvatten geven om de pup verder te helpen, want de instructeur zelf ziet hem natuurlijk niet zo vaak.

Beetje bij beetje opbouwen

Rond de leeftijd van zes maanden is het tijd voor de volgende spannende stap voor pup en pleeggezin: het

eerste stadsbezoek. Dit betekent nog lang niet dat de pup thuis is uitgeleerd, maar de instructeur wil weleens zien wat voor vlees we in de kuip hebben. 🐾

Wist je dat...

- *KNGF heeft twaalf instructeurs die de gezinnen door heel Nederland bezoeken.*
- *Op elk moment zitten er meer dan 200 pups in gezinnen.*
- *Familie Daaleman heeft de meeste pups in huis gehad voor ons: 44 in totaal! Charley was in 1987 hun eerste.*
- *De schrijver van dit stuk – Ayolt – schrijft uit ervaring: van oktober 2024 tot en met februari 2026 had hij pup Japi in huis.*

Heb jij het eerste deel van deze rubriek gemist?

Lees hier alles over de fase in het fokgastgezin.

De instructeur
is er vooral
voor de mensen

Instructeur Maaike tijdens een thuisbezoek aan het puppypleeggezin van Japi.

De wereld van...

...toegankelijkheid

***Hoe drempels blijven bestaan,
juist voor wie alles op alles zet om
zelfstandig mee te kunnen doen.***

Nederland bekrachtigde tien jaar geleden het VN-verdrag Handicap. De belofte: een samenleving waarin iedereen mee kan doen. Maar in de praktijk lijkt die belofte soms verder weg dan ooit.

Tekst: **Nienke Hoek**
Beeld: **Nathana Reboucas**

Een pakketje retour brengen... en vastlopen

Het lijkt zo eenvoudig. Je was niet thuis toen er een pakketje werd bezorgd en dat wil je afhalen bij een pakketpunt. De winkel is bekend. De route geen probleem. Maar eenmaal binnen blijkt de balie verdwenen. Peter Waalboer weet er alles van. Hij heeft een visuele beperking en een blindengeleidehond. 'Overal om ons heen worden servicepunten gesloten, menselijke medewerkers vervangen door schermen, zuilen en kluizen. In het openbaar vervoer. In supermarkten. In eetwinkels. En inmiddels zelfs op elke straathoek in de vorm van pakketmuren', schrijft hij op zijn LinkedIn-pagina.

'Het lijkt efficiënt, maar het sloopt de toegankelijkheid van onze samenleving. Mijn vrouw en ik zijn allebei blind. En keer op keer lopen we vast omdat bedrijven hun verantwoordelijkheid afschuiven op 'zelfredzaamheid' en technologie

die voor ons simpelweg ontoegankelijk is. Dan ben je afhankelijk van de willekeur van mensen in de winkel. Soms helpen ze, soms niet.' Voor Peter staat het symbool voor een bredere ontwikkeling: 'Dit is geen dienstverlening meer. Dit is een systeem dat mensen uitsluit.'

*'Schermen, zuilen en
kluizen vervangen
menselijke
medewerkers'*

Technologie die niet voor iedereen werkt

Digitalisering wordt vaak gepresenteerd als vooruitgang. Sneller, efficiënter, gebruiksvriendelijker. Maar gebruiksvriendelijk voor wie? Mensen met een visuele beperking zijn afhankelijk van hulpmiddelen

zoals schermlezers. Als digitale knoppen niet goed zijn gelabeld, valt de informatie letterlijk weg. Als Elia Deenik voor de zekerheid de artikelen in haar virtuele winkelwagen naloop, ontdekt ze artikelen die ze er niet bij heeft gedaan: hoestsiroop en maar liefst 29 dozen neusstrips! Vergeefs probeert ze de neusstrips uit het winkelwagentje te krijgen. Op haar iPhone heeft ze

‘Elektrische bussen hoor je niet meer aankomen. In ieder geval nauwelijks.’

daarvoor een speciaal programma. Met VoiceOver kunnen blinde en slechtziende mensen via spraak en een specifieke manier van bedienen met een touchscreen werken. Maar met dit programma krijgt ze de neusstrips niet verwijderd. Als ze de klantenservice van het bedrijf belt, legt ze uit dat de website niet is ingesteld op werken met VoiceOver. Diezelfde middag ontvangt ze een e-mail met vragen over hoe zij de website gebruikt. Enkele dagen later krijgt ze bericht dat er aanpassingen zijn gedaan en dit keer lukt het inderdaad wel!

Stilte als risico

Niet alle veranderingen zijn zichtbaar. Sommige zijn juist hoorbaar. Of beter gezegd: niet meer. Elektrisch vervoer maakt de straat stiller. Voor veel mensen prettig. Voor wie afhankelijk is van geluid,

kan het juist onveiliger aanvoelen. Elia Deenik: ‘Als ik vroeger een bus hoorde aankomen die ik wilde halen, trok ik een behoedzaam sprintje met mijn geleidehond naar de halte. Met bonkend hart stapten we dan opgelucht in. Maar de nieuwe bussen hoor je niet meer aankomen. In ieder geval nauwelijks. Dan de auto’s. Voor oversteken neem ik de tijd. Ondanks mijn geleidehond is oversteken mijn verantwoordelijkheid; een hond kan de snelheid van bewegende voertuigen en fietsers niet inschatten.’ Ook als ze goed oplet, haar tijd neemt en haar uiterste best doet om te luisteren, zijn elektrische auto’s maar moeilijk te horen, wat tot angstige situaties kan leiden.

Zelfstandig, maar niet altijd en overal

Een hulphond kan veel. Hij helpt obstakels te omzeilen, biedt houvast, brengt structuur. Maar hij kan geen scherm bedienen. Hij kan geen QR-code scannen. Hij kan geen touchscreen interpreteren. En daar ontstaat een spanningsveld. Debby Buis merkt het bij het pinnen. Waar ze vroeger blindelings haar pincode invoerde dankzij voelbare knoppen, staat ze nu steeds vaker voor een glad touchscreen, vertelt ze in haar blog op tikjeanders.nl. ‘En geloof me, dat is écht niet te doen als je blind bent. Steeds vaker kom ik ze tegen: in winkels, bij de kapper, foodtrucks en restaurants. Als contactloos betalen niet werkt, heb ik een probleem. Bijvoorbeeld de keer dat ik mijn contactloze limiet had bereikt en toch mijn pincode moest invoeren. Daar stond ik dan. Personeel

kijkt me vragend aan: 'Zal ik uw pincode voor u intoetsen?' Ehm... nee! Dat is dus allesbehalve veilig. Ik vraag me echt af hoe deze apparaten ooit zijn goedgekeurd. Ze zijn totaal ontoegankelijk als je blind bent.'

Het VN-verdrag en de praktijk

Het VN-verdrag Handicap, dat al tien jaar van kracht is, stelt dat toegankelijkheid geen gunst is, maar een recht. Het gaat niet alleen om fysieke aanpassingen, maar ook om toegang tot diensten, informatie en technologie. In theorie zijn bedrijven en overheden verplicht om rekening te houden met mensen met een beperking. In de praktijk loopt die uitvoering achter en is versnipperd.

Sylvana Betist werkt als regisseur Publiek Belang bij de gemeente Delft en ziet dat er veel verbetert nu inclusie serieuzer wordt opgepakt. 'Voorheen deden verschillende afdelingen toegankelijkheid er een beetje bij. Nu sta ik als regisseur tussen beleid en de stad in.' Afdelingen weten haar beter te vinden en bij renovaties wordt toegankelijkheid vaker meegenomen. 'Ik zorg dat de juiste ervaringsdeskundigen meedenken. Niet alles is op te lossen: smalle toiletten in monumentale panden blijven lastig. Maar we kunnen wel alternatieven bedenken, bijvoorbeeld gebruikmaken van een toilet bij de burens.' Samen met inwoners met een beperking is een inclusieagenda opgesteld, met concrete actiepunten rond onder meer openbare ruimte, werk en inkomen. Dat leidde tot zichtbare verbeteringen, zoals extra geleidelijnen en alternatieve

routes in de historische binnenstad, waar aanpassingen niet altijd mogelijk zijn. 'Een brug kun je niet zomaar vervangen, maar een goede omweg kan wel helpen. Het blijft zoeken naar balans: wat voor de één een oplossing is, kan voor de ander juist een beperking zijn. Daarom is het betrekken van ervaringsdeskundigen essentieel.'

Wat je niet ziet, maar wel telt

Er blijft nog veel ruimte voor verbetering, maar een belangrijke stap is meer bewustwording, meent Sylvana. 'Mensen laten inzien dat de publieke ruimte niet vanzelfsprekend toegankelijk is voor iedereen. Want het is vaak geen onwil.'

Hulphonden geven mensen meer vrijheid en zelfstandigheid. Maar of hun inzet ook écht leidt tot meedoen, hangt af van alles wat daarbij komt. De winkel. De straat. De betaalautomaat. De app. Want wat voor de één vanzelfsprekend is, is dat niet voor iedereen. Keuzes, in ontwerp en gedrag, bepalen samen hoe toegankelijk onze wereld werkelijk is. Een groot obstakel is onbewustzijn. Juist dat zou toch makkelijk te veranderen moeten zijn? 🐾

Nog veel te doen

Tien jaar na invoering van het VN-verdrag Handicap ervaren veel mensen met een beperking nog altijd dat zij niet volledig kunnen meedoen op het gebied van werk, zorg, onderwijs en sociale activiteiten. Zo ervaart 27 procent geen gelijke kansen op de arbeidsmarkt, heeft een derde moeite om passende zorg te vinden en onderneemt ruim de helft minder sociale activiteiten dan gewenst. Ook maakt een aanzienlijke groep zich zorgen over de eigen financiële toekomst en voelt bijna een kwart zich niet volwaardig onderdeel van de samenleving. Dat blijkt uit onderzoek van het College voor de Rechten van de Mens onder ruim 1.800 mensen met een beperking. Het College is in Nederland toezichthouder op de uitvoering van het VN-verdrag Handicap en monitort de naleving ervan.

INTUSSEN OP DE SOCIALS

Vragen, foto's, leuke berichtjes
en een kritische noot: het komt
allemaal voorbij op onze socials
Volg jij ons al online?

Een bijzonder berichtje via Facebook:

Magda deelde met ons: 'Heb u reeds in mijn testament
opgenomen. En uw magazine aangevraagd.' 🐕

Donateursdag

Joke: Wat een mooie ervaring was dat. De honden in de kennel die het erg leuk vonden om geaaid te worden. Uitleg over honden die hulp bieden in het ziekenhuis bij kinderen. Maar het interessants vond ik de simulator. Hier kon je ervaren hoe het aanvoelt om met deze honden te lopen. Een dank je wel is hier zeker op zijn plaats voor alle medewerkers, vrijwilligers, chauffeurs van de pendelbussen.

Hanneke: Het was een fantastische dag. Wat opviel was dat er met die warmte heel goed op de honden werd gelet. Top! Bedankt aan iedereen die deze dag mogelijk heeft gemaakt.

Instagram Claudiahrx

'Soms kiest een assistentiehond jou – precies op het moment dat je haar het hardst nodig hebt. 💜 🐕'

Niels op LinkedIn:

Orrie op de cover van het vernieuwde donateursmagazine van KNGF Geleidehonden! Mijn ouders hebben haar vanaf pup onder meer de eerste basiscommando's aangeleerd. Ook ik heb destijds een klein steentje mogen bijdragen door af en toe op te passen en met haar te trainen. Leuk om te zien dat het zo goed gaat! 🐕

Waarom loopt een geleidehond links?

Rosemarije: Gaaf om een stukje mee te kijken in de training! Wat ik me afvraag: houdt iedereen de geleidehond altijd met links vast? Of krijgt een hond specifieke training voor de voorkeurshand van de toekomstige eigenaar?

‘Bijna alle cliënten lopen met de blindengeleidehond aan de linker-kant. Geleidehonden zijn hierin niet uniek, want in bijna iedere vorm van hondensport of -training wordt de hond aan de linkerzijde getraind. Wij hebben enkele cliënten die hun linkerarm niet kunnen gebruiken, bijvoorbeeld omdat deze verlamd is. In die gevallen trainen we hun geleidehond aan de rechterzijde.’

Wil je hier meer over weten? Kijk dan op geleidehond.nl/links

Trots pleeggezin op Instagram:

Vandaag hebben we onze Ulay naar school gebracht. Precies 412 dagen geleden kwam hij bij ons als een klein hoopje en vandaag hebben we hem met het hele gezin afgeleverd bij KNGF Geleidehonden. Je geeft een stukje van je hart weg, om iemand anders zijn wereld te vergroten. En dat is precies wat we vandaag hebben gedaan. 💙 Zet 'm op, Ulay. Je bent voor ons al een held!

Leolief stelt een vraag op TikTok:

Nu geef je hem een beloning omdat hij het goed gezien heeft. Dat is natuurlijk een Pavlov-reactie, prima. Maar hoe zit dat dan als hij bij een blind iemand is, dan krijgt hij geen beloning?

‘Leuke vraag! Op school krijgen de honden in opleiding nog vaak een beloning in de vorm van voer, wanneer ze iets goed doen. Dat bouwen we langzaam af. Ook cliënten belonen de hond wanneer hij of zij iets goed doet. Dat kan met iets lekkers zijn, of met een knuffel of een aai.’

Annemarie reageert op onze campagne op Facebook:

De #gemeentereiniging zou ook eens de geleege klike's weer naast elkaar kunnen terugzetten i.p.v. schots en scheef. En nu ik dit van jullie lees... Een volgende keer als ik erlangs loop zal ik dit ook even doen.

Zonder botsen?

Voor jou makkelijk.
Voor een ander
alleen haalbaar
met een hulphond.

EN VERDER

Voor ieder wat wils

Met het uitgebreide assortiment van onze partner Eukanuba is er voor elke hond een passend dieet van goede kwaliteit. Zo groeien onze pups op tot gezonde, fitte en sterke volwassen honden, klaar voor de toekomst bij een van onze cliënten. Hera is bijvoorbeeld fan van de Puppy Large Breed kipvariant, deze knapperige brokjes vallen altijd goed in de smaak! En als er een pup is die het wat minder goed doet op de kipvariant, dan hebben we met Grainfree Ocean Fish een heel fijn alternatief, ook voor pups van grote rassen dankzij de Puppy Large Breed-variant. 🐾

8 weken

10 weken

12 weken

16 weken

EUKANUBA

5 maanden

6 maanden

7 maanden

8 maanden

9 maanden

10 maanden

11 maanden

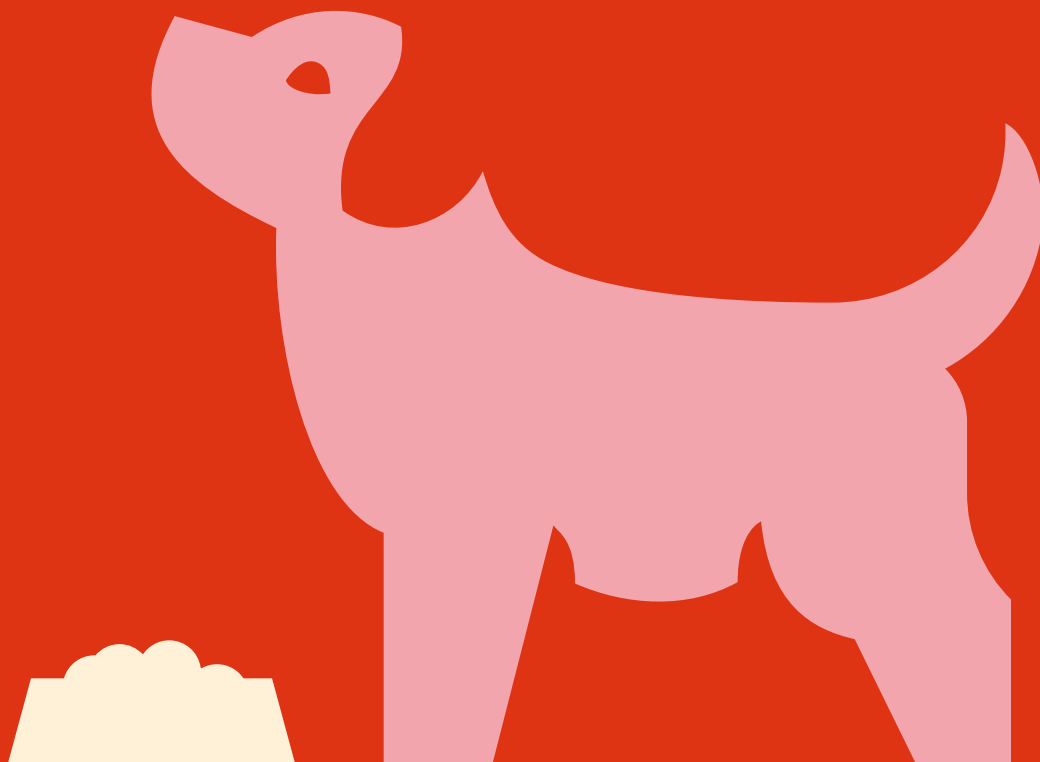
12 maanden

Spotlight

Daar doen zij het voor

Een jaar lang dag en nacht voor een pup zorgen. Wetend dat je hem daarna weer moet loslaten. Waarom kiezen mensen daar (vaak meer dan één keer) voor? Drie puppypleegouders vertellen wat hen drijft. Van diepe hondenliefde tot gezinsgeluk.

Tekst: **Sheila Wigman** | Beeld: **Tineke van der Eems**

“Geluk met liefde doorgeven

Kippenvelmomenten waar je het voor doet

Soms weet je het gewoon meteen. Toen Judith Bosch een oproep van KNGF Geleidehonden voorbij zag komen, hoefde ze niet lang na te denken. 'Ik las het en dacht: wauw... dit wil ik. Het raakte me meteen. En als iets me echt raakt, is een beslissing snel genomen.'

En zo werd Karel de eerste pleegpup. Daarna volgde Imro, die nog wat extra zelfvertrouwen nodig had voordat hij naar school kon. Sinds mei dartelt de kleine Ayden door het huis. 'Zo'n pup brengt zó veel leven mee. We lachen, we zorgen, we trainen, we wandelen, we knuffelen en genieten. Stiekem krijgt iedereen thuis er een beste vriend bij.'

Juist die combinatie maakt het voor Judith zo perfect. 'Je draagt bij aan iets groters, maar krijgt er zelf ontzettend veel voor terug. Onze kinderen leren hoe mooi het is om iets voor een ander te doen. En tegelijkertijd is het een verrijking van ons eigen gezin. Dat geluksgevoel geven we met liefde door.'

'Ik ben gestopt met werken omdat de kinderen niet zo goed gedijden op de kinderopvang. Met de tijd die ik over had, wilde ik graag iets bijdragen aan de maatschappij. En ik had geen mooiere manier kunnen bedenken dan dit.'

Wat ze bijdraagt, beseft Judith extra toen ze met Imro op station Utrecht stond. 'Vlak bij de toegangspoortjes liep een blinde man voorbij met zijn geleidehond. Ik kreeg overal kippenvel en schoot vol. Zo ontroerend hoe mens en hond één team vormen. Ik keek naar Imro en zei: Kijk, dit wordt jouw baan. Dan voel je zo intens waarom je dit doet.'

Ondertussen geniet Judith met haar gezin van hun nieuwste puppyavontuur. 'Met Ayden is alles weer anders. We hebben nu wat meer ervaring, dus kunnen meteen aan de slag met trainen. Ik verheug me ontzettend op alle kippenvelmomenten die we met z'n allen gaan beleven.'

66 Opvoeden met hart en ziel

Goed doen geeft energie

Toen Abra Stevenson om gezondheidsredenen moest stoppen met werken, was thuis ineens wel heel erg 'thuis'. 'Ik wilde graag weer iets doen wat ertoe deed. Iets wat bij mijn mogelijkheden paste.' Dat ze dol is op honden hielp natuurlijk mee bij de keuze voor KNGF, maar de echte motivatie zat nog een stukje dieper.

Abra's zus Heleen heeft een visuele beperking en ze weet dus als geen ander hoeveel verschil een geleidehond kan maken. 'Door haar hulphond kreeg Heleen zo veel vrijheid terug. Ze ging weer makkelijker naar buiten, op vakantie en eropuit. Dat gun je iedereen.'

Onderweg naar vakantie in Frankrijk hakte Abra de knoop door en gaf zich op: 'Ik las in de auto de pleegpupoproep voor aan mijn man en dacht 'dit moet ik gewoon nu doen'. Niet lang daarna kwam labradorpup Wubbo in huis. En inmiddels hebben Abra en haar man net hun tweede hond Zipper afgeleverd op school.

Abra heeft ADHD en gaat soms alle kanten op. Voor haar is een pup dan al even een hulphond. 'Als ik te druk ben, zie ik dat terug aan de hond. Vooral Zipper was daar heel goed in; die was zo zen. Dus hij floot mij zo af en toe terug, in plaats van omgekeerd. Bijzonder hoe dat werkt.'

Nog bijzonderder werd het toen Wubbo afgestudeerd was en werd gekoppeld aan Abra's zus Heleen. 'We hadden weleens gezegd: stel je voor dat zij Wubbo zou krijgen. Maar die kans leek zo klein, dat we het al uit ons hoofd hadden gezet. Tot dat ene telefoontje kwam. Wat een droom!'

Nu ziet Abra haar eerste pup terug als hulphond. 'Hij knuffelt mij nog steeds plat, maar zodra Heleen beweegt, staat hij naast haar. Dan zie je opeens van heel dichtbij: ja, hier doe ik het voor!'

**“Het komt ineens
heel dichtbij**

Bouwen aan zelfvertrouwen

‘Kijk mam, leuk, een ‘hondenkraampje.’ Met die opmerking stuurde de zoon van Ingrid Joosten haar tijdens een hardloopevenement een pad op waar ze nooit meer vanaf stapte. De kraam bleek van KNGF Geleidehonden. En inmiddels is ze vijf pleegpups verder.

Eigenlijk wilde Ingrid niet meer gebonden zijn aan een hond. Maar dat betekende ook afscheid nemen van dat wat ze ontzettend graag doet: honden trainen. ‘Honden zijn een rode draad in mijn leven. Ik heb jarenlang getraind met mijn Belgische herders, diploma’s behaald in de werkhondensport en ben gefascineerd door hoe honden leren. Toen ik bij de KNGF-stand stond dacht ik: dit is het! Weer aan de slag met honden, maar dan los-vast.’

‘Ik vind het superinteressant om een hond zelfvertrouwen te geven. Zit, af en blijf leren ze al snel. Maar ik wil weten wat er in zo’n koppie omgaat. Hoe je een hond helpt om zelf problemen op te lossen en stevig in zijn schoenen te staan. Daar gaat mijn hart sneller van kloppen.’

Op dit moment is Jannetje de pup van dienst: een tien maanden oude labrador-goldenpuber met een flinke dosis golden in zijn karakter. ‘Ontzettend aanhankelijk, dus. En af en toe een beetje doof. Maar puberen hoort erbij. Ik geef hem ruimte, kijk wat hij nodig heeft en moet er vooral om lachen.’

‘Iedere hond is weer anders. Dat aanvoelen en daarop inspelen vind ik mooi. In dit vrijwilligerswerk kan ik echt mijn hart en ziel kwijt. Het geeft me plezier, maar ook zelfvertrouwen: dit kan ik, hier ben ik goed in. Misschien is dat wel het mooiste. Op drie manieren bouwen aan zelfvertrouwen: voor de pup, voor mij en uiteindelijk ook voor de nieuwe baas. Zo is de cirkel mooi rond. En de zesde pup? Tsja, ik wilde niet gebonden zijn, maar nummer zes staat alweer op de planning.’ 🐾

EVEN BELLEN MET

Tekst: **Pauline de Bruin**
Beeld: **Guide Dogs for the Blind**
& **KNGF Geleidehonden**

Fokspecialist Ingrid

Kunstmatige inseminatie (KI) is bij koeien heel normaal, maar in de hondenwereld veel minder gebruikelijk. Toch zijn er bij KNGF nu pups geboren dankzij KI, met sperma van Amerikaanse honden. Ingrid, een van de fokspecialisten bij KNGF, vertelt er meer over.

KNGF werkt vaker samen met Amerikaanse collega's. Waarom?

Ingrid: 'We werken al jaren samen met Guide Dogs for the Blind (GDB) in San Rafael (VS). Om gezonde assistentiehonden te fokken, is het belangrijk om de genenpool regelmatig te verrijken met honden uit het buitenland. Daarom wisselen we soms pups uit met landen als Zwitserland, Frankrijk en de VS. Ook gaat er weleens een vader- of moederhond naar het buitenland voor een dekking.'

Waarom kozen jullie dit keer voor KI?

'Vliegen met honden is complex. KI daarentegen lijkt eenvoudig, maar is technisch ook best ingewikkeld. Het is kostbaar en het succespercentage was lange tijd beperkt. Moederhonden werden niet drachtig of kregen kleine nesten. Inmiddels zijn de technieken voor het invriezen, ontdooien en gebruiken van sperma sterk verbeterd. Daardoor is de kans op succes veel groter geworden.'

Hoe ging dat in zijn werk?

'Bij vijf reuen uit ons fokprogramma is sperma afgenomen in de Universiteitskliniek Utrecht.'

In de VS deden collega's hetzelfde met vijf van hun reuen. Het sperma werd verpakt in rietjes en bewaard in speciale stikstoftanks. Vervolgens is het in beide richtingen over de oceaan vervoerd. Het kostte ruim een half jaar om alles te regelen, omdat ieder land andere importeisen stelt aan dierlijke producten.'

Is er al resultaat?

'Jazeker. De timing van insemineren en het ontdooien van het sperma luistert heel nauw, maar bij de eerste twee inseminaties is alles goed gegaan. KNGF-moederhond Bisca kreeg zeven pups van de Amerikaanse vaderhond Flanagan, zonder hem ooit ontmoet te hebben. Zenna kreeg acht pups van vaderhond Dug. In de VS is inmiddels ook een eerste moederhond geïnsemineerd met sperma van onze Nederlandse vaderhond Fons.'

Heeft KI nu de voorkeur?

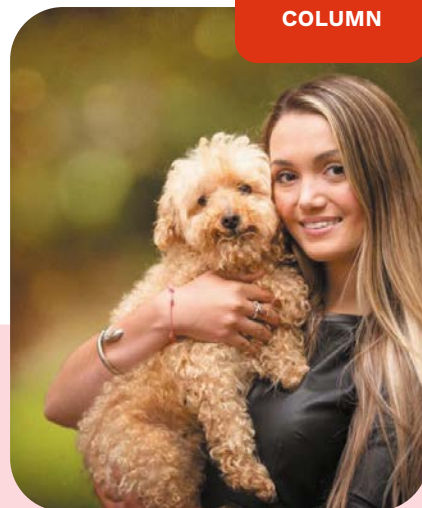
'Zeker niet. Wij hechten veel waarde aan natuurlijke voortplanting en geven daarom de voorkeur aan reuen die zelfstandig kunnen dekken. Maar voor internationale samenwerking is KI een waardevolle aanvulling. Uiteindelijk draait het om één doel: samen betere assistentiehonden fokken.' 🐾

Meer lezen?

Lees het hele interview hier:

Superhelden

Wanneer mensen mij vragen wat mijn lievelingsdier is, verwacht iedereen als antwoord een reptiel. Reptielen hebben inderdaad een speciale plek in mijn hart, maar mijn lievelingsdier is zonder twijfel de hond.

In mijn persoonlijke leven heb ik vaak de superkrachten van deze diersoort mogen ervaren. Als introvert persoon voel ik me meestal niet op mijn gemak bij andere mensen. Mijn jeugdhondje Rocky gaf mij zeventien jaar lang alle gezelschap, troost en liefde die ik bij mensen niet vond. Ook vond ik veel voldoening in het uitlaten van andermans honden.

Tegenwoordig deel ik mijn leven met Takkie. Een klein hondje, dat ik compleet uitgemergeld en gewond

voor mijn toenmalige deur in Spanje vond. Nét op het moment dat ik wist dat het afscheid van Rocky eraan zou komen. Wat een geschenk. Ik redde Takkie en hij redde mij. Samen volgen we speur- en behendigheidslessen,

wandelen we op de mooiste plekken en gaan we regelmatig op avontuur. Takkie heeft een zichtbare handicap en was zelfs de inspiratie voor een kinderboek op de kinderafdeling van het lokale ziekenhuis.

‘Zodra ik mijn handen voor mijn gezicht sloeg, was de hond daar’

Ik hoefde dus geen seconde na te denken toen KNGF mij vroeg om een aantal video's te presenteren voor het 90-jarig jubileum. Hierin werden de superkrachten van de hulphonden uitgelicht. Ik wist hoe belangrijk en kundig de hulphonden zijn, maar om dit met eigen ogen te zien en ervaren, ontroerde me diep. Ik mocht zelf een PTSS-hulphond in opleiding testen. Zodra ik mijn handen voor mijn gezicht sloeg en een snikkende beweging maakte, was de hond daar om troost en steun te bieden. Hoe bijzonder is het dat honden mensen kunnen helpen op een manier die zelfs andere mensen niet altijd lukt. Wat mij betreft zijn honden het grootste geschenk op deze aarde. 🐾

Sterrin Smalbrugge is ecoloog, herpetoloog (reptiel- en lendenkundige), schrijfster en presentatrice. Ze maakt tv- en podcastseries, schrijft (kinder)boeken en geeft lezingen over reptielen en natuur. Als ambassadeur van diverse natuurorganisaties zet ze zich in voor natuurbescherming en educatie. Haar missie is meer waardering en begrip te creëren voor reptielen en biodiversiteit.

Tekst: **Sterrin Smalbrugge**
Beeld: **Rita Voortman Photography**

Mede mogelijk door

Nieuw kunstgras en beton

Dankzij speciale donaties en een betrokken leverancier kregen de kunstgrasvelden en buitenvloeren van KNGF Geleidehonden een broodnodige upgrade, waarmee we hygiëne en hondenwelzijn verder optimaliseren.

Tekst: **Michel Walraven**
Beeld: **Ron Baltus**

Bij KNGF Geleidehonden heeft elke hond een eigen binnen- en buitenkennel met daartussen een glazen schuifpui. Via die doorgang kunnen de honden naar buiten om van de buitenlucht te genieten of hun behoefte te doen. Achter de buitenkennels ligt per kenneldeel één kunstgrasveld waar meerdere honden spelen en scharrelen.

‘De honden lijken geen verschil te voelen met echt gras’

Gras vs kunstgras

‘Honden leren in hun training hun behoefte buiten in de goot te doen – dat is op steen of beton –, maar een enkeling vindt dit nog lastig. Voor hen is dat kunstgras een optie’, zegt KNGF-teamleider Ronald. ‘Echt gras vraagt veel onderhoud. Er ontstaan kale plekken en urine trekt in de bodem, waardoor het gaat ruiken. Kunstgras kun je veel efficiënter reinigen, waardoor we meer tijd overhouden voor het werken met de honden.’

Speciaal gras

Het oude kunstgras lag er al zo’n twintig jaar; het oogde minder netjes en het werd lastiger om goed schoon te houden. ‘Het was echt tijd voor vervanging en zo kwamen we uit bij Hondengras.nl’, vertelt Ronald. ‘Hun kunstgras is ontwikkeld met honden in gedachten: gaten erin maken is veel lastiger, het is 100 procent recyclebaar en de vochtafstotende vezels houden geurtjes minder vast. Door de goed doorlatende ondergrond spoelt urine makkelijk weg en kunnen we het gras eenvoudig met water en schoonmaakmiddel reinigen.’

De leverancier gaf KNGF Geleidehonden, als goed doel, een mooie korting en mag het veld van 2.000 m² als showmodel gebruiken. Drie particuliere donateurs namen het resterende bedrag voor hun rekening. Ronald: ‘Het nieuwe gras ziet er altijd verzorgd uit. Even met de rolborstel eroverheen en het ligt er weer strak bij. De honden lijken geen verschil te voelen met echt gras en vinden het een fijne, vertrouwde ondergrond.’

Proef met beton

Minstens zo belangrijk als het gras was de renovatie van de buitenkennelvloeren, die

*‘Kunstgras is veel efficiënter
te reinigen, we houden
tijd over voor de honden’*

*‘Niet te ruw, maar
ook niet te glad’*

dagelijks met hoge druk worden gereinigd. Na jaren intensief gebruik werd het beton korrelig en poreus. Daardoor werd het moeilijker om goed schoon te spuiten en voelde het voor hondenpootjes steeds stroever aan. Ronald: ‘Als proef lieten we bij één kenneldeel een nieuwe coating aanbrengen, die we een jaar lang testten onder wisselende weersomstandigheden. Het mocht dus niet te ruw worden, maar ook niet te glad, vanwege uitglijgevaar.’

Mooie bijdrage

De testfase van deze vloercoating kon worden uitgevoerd dankzij een mooie donatie van Stichting D-Dog, uit de opbrengsten van de

doppenactie in 2024. Nadat de proefvloer zichzelf had bewezen, maakte Stichting Adhartas de vervolgaanpak mogelijk. ‘Ton (onze contactpersoon bij de stichting) gaf ons een ton voor nieuw beton’, zeggen wij hier soms grappend.

Dank aan de donateurs

KNGF Geleidehonden is ontzettend dankbaar voor deze speciale projectdonaties. Dankzij onze sponsors, naast onze trouwe donateurs, konden we investeren in een oplossing waar onze honden en medewerkers jarenlang plezier van hebben. 🐾

Toekomstdromen

Hoe zit het met de wachtlijst voor een assistentiehond?

We kunnen er niet omheen: de wachtlijst voor een assistentiehond bij KNGF Geleidehonden is lang. Terwijl er de ambitie is om meer mensen te helpen. Een inkijkje in dit proces.

Een match is een weloverwogen beslissing

Tekst: **Lydia Blaauw, Margot Bakker-de Bruin**

Beeld: **Robin Blaauw**

Het liefst geven we iedereen zo snel mogelijk een passende hond. Monique, die cliëntaanvragen behandelt, spreekt met regelmaat cliënten die bellen met dezelfde, begrijpelijke vraag: wanneer ben ik aan de beurt? Soms bellen cliënten zelf, soms doen familieleden, werkgevers, huisartsen of burens dat uit zorg en betrokkenheid.

Waarom duurt het wachten soms zo lang?

Monique: 'Het is een complex verhaal, maar het komt er kortgezegd op neer dat we zoeken naar de optimale match tussen cliënt en hond. Daarbij kijken we zorgvuldig naar de karakters van beide, of dat bij elkaar aansluit, maar ook naar praktische zaken. Denk aan hetzelfde looptempo van een cliënt en blindengeleidehond. We brengen het hele profiel in kaart. Dat gaat best diep.'

Waarom is die match zo belangrijk?

'Soms kan een match niet doorgaan op hele kleine dingen. Hoe knap onze honden ook zijn – perfect zijn ze, gelukkig, niet. Bijvoorbeeld als iemand thuis drie katten heeft en een hond heeft (te) veel aandacht voor katten. We streven natuurlijk naar de meest succesvolle combinaties, maar een 100 procent match bestaat

niet. In het overgrote deel gaat het gewoon goed, maar je neemt altijd een risico. De klap komt dubbel aan als je denkt een match te hebben en het is het uiteindelijk toch niet. Het is een weloverwogen beslissing.'

Wat is jouw toekomstdroom?

'Een wachttijd is niet per se erg. Soms kan het ook prettig zijn om je voor te bereiden op een nieuwe hond, zelfs als dit betekent dat je even zonder hond zit. Maar mijn droom is dat deze periode voor onze cliënten te overzien is en dat we ze perspectief bieden op een hond binnen afzienbare termijn.'

Anne is één van de cliënten die op de wachtlijst staan voor een nieuwe blindengeleidehond. Haar vorige hond Ambre vierde in juni van dit jaar haar tiende verjaardag. Een leeftijd met dubbele gevoelens, want het is ook de leeftijd dat honden bij KNGF met pensioen gaan. Op dit moment gaat Anne zonder blindengeleidehond door het leven.

Hoe was je tijd met Ambre?

Anne: 'Ze kwam in mijn leven toen ik nog studeerde aan het conservatorium. Ik was 17, woonde op mezelf in het drukke Utrecht en ik werkte ook al als pianodocent. Door Ambre veranderde mijn leven compleet.

Vooraf het reizen in de stad werd eenvoudiger. Ik voelde me veiliger en kon overgebleven energie voor andere dingen gebruiken. En niet onbelangrijk: het werd een stuk gezelliger in huis met Ambre erbij!'

Hoe was het om afscheid te nemen van Ambre?

'Ik wist dat ze op haar tiende met pensioen zou gaan en daar zag ik erg tegenop. Het is niet leuk om te horen dat je dan een tijdje zonder hond komt te zitten. En je weet niet precies hoelang dat kan duren. Ik mis mijn maatje, mijn buddy, mijn alles, enorm. Gelukkig woont Ambre nu bij mijn ouders en zie ik haar geregeld.'

Hoe zie je de toekomst voor je?

'Ik vind het heel naar dat ik er nu alleen voor sta, maar droom alvast van de nieuwe hond. Hopelijk is hij of zij net zo lief en zacht als Ambre. Ik kan niet wachten tot ik een nieuw maatje heb dat mij aanvult en me bijstaat in mijn drukke leven. Ik run twee muziekscholen, werk als muziektherapeut en heb mijn studie psychologie net afgerond. Ik wil hier zo graag stappen in zetten! Een nieuwe blindengeleidehond aan mijn zijde is meer dan welkom.'

A woman with long brown hair, wearing a white dress with a small blue floral pattern and white sneakers, is sitting on a paved surface. To her left, a black dog with floppy ears sits attentively. They are positioned in front of a large, weathered concrete structure that has been covered in colorful graffiti. The graffiti includes stylized faces, a heart, and various abstract shapes in shades of red, yellow, and black. The background is filled with lush green trees, suggesting a park or outdoor setting. A pink speech bubble is overlaid on the top left of the image.

‘Ik mis
mijn maatje
enorm’

Ambre is nog vaak bij Anne op bezoek

THE RETRIEVERS

Maak van een pup een held

Elke superheld begint als een gewone pup. Bij KNGF Geleidehonden veranderen we al 90 jaar gewone pups in levensveranderende superhelden. Honden die mensen met een beperking vrijheid, vertrouwen en onafhankelijkheid geven. Zonder jouw hulp blijft hun kracht onbenut. Jouw donatie maakt het verschil. En laat een pup uitgroeien tot held in iemands leven.

geleidehond.nl/doneren

Sponsor nu!